

tallet af udsendte, kan der ikke vælges nogen repræsentant for de udenbys grundejere.

Stk. 7. Ved valgets opgørelse konstateres først, hvilken kandidatliste der har fået flest stemmer, og derefter, hvorledes stemmerne på denne liste fordeler sig på de enkelte kandidater. Den kandidat på den vindende liste, der har fået flest stemmer,

erklæres for valgt, og listens øvrige kandidater erklæres for stedfortrædere i rækkefølge efter deres stemmetal.

Stk. 8. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler i forbindelse med de i denne paragraf omhandlede valg.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1969.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det er et fundamentalt demokratisk princip, at borgerne skal have mulighed for gennem valgetten at bestemme over skatternes fastsættelse og de indkomne beløbs anvendelse. Ganske vist må det indrømmes, at dette princip næppe nogen sinde vil kunne virkeliggøres fuldstændig konsekvent, men hvor det er muligt, må en større tilnærmelse til princippet kunne gennemføres.

Ikke mindst efter, at et betydeligt antal medborgere i alle samfundsgrupper har erhvervet sommerhuse og andre former for fast ejendom uden for den kommune, hvori de pågældende personer har fast bopæl, er der opstået et demokratisk misforhold derved, at deres ejendomsskatter fastsættes, uden at de har nogen indflydelse på fastsættelsen eller på, hvorvidt vedkommende kommuner anvender de indkomne beløb til løsning af offentlige opgaver, som sommerhusejerne eller andre grundejere har særlig interesse i. Man kan vel henvise til, at de mange steder dannede grundejerforeninger ved forhandling med vedkommende kommuner har kunnet få gennemført krav og ønsker fra grundejernes side, men dels beror udfaldet af disse forhandlinger til syvende og sidst alene på kommunalbestyrelsens velvilje, dels er det betænkeligt, at indflydelse på offentlige anliggender skal gøres betinget af medlemskab af private organisationer.

Nærværende forslag tilsigter en forsøgsvis løsning af dette problem, idet der herefter skulle være adgang for udenbys grundejere til at vælge en repræsentant, der skulle tiltræde kommunalbestyrelsen i sager, der vedrører de udenbys grundejere med hensyn til den tekniske forvaltning, kommunens budget og regnskab samt skatteudskrivningen.

Ordningen er begrænset til kommuner, hvori mindst 10 pct. af de kommunale skatter udskrives på fast ejendom, hvis ejere ikke har bopæl i kommunen, og desuden betinget af, at mindst 50 pct. af de valgberettigede deltager i den foranstaltede afstemning. Det lader sig ifølge sagens natur ikke sige, hvor mange kommuner der herefter vil falde ind under reglerne, men de vil dog i hvert fald omfatte en del af de typiske sommerhuskommuner og måske også visse af de kommuner, der har et stort antal erhvervsvirksomheder inden for deres grænser.

Det bemærkes, at stemmeretten er tildelt den pågældende ejer, således at ingen kan udøve stemmeret for mere end én ejendom i en kommune, og at der ved fælleseje kun kan udøves stemmeret af én af ejerne. Udlejningsejendomme, hvis ejendomsskatter normalt vil blive overvæltet på lejerne, der som regel i deres egenskab af borgere i kommunen vil have valgret til kommunalbestyrelsen, er ikke omfattet af ordningen, og det samme gælder ejendomme, der åbenbart er udbudt til salg, idet det ville være urimeligt, om sælgerne skulle kunne få indflydelse på den pågældende kommunes anliggender fire år frem i tiden.

Amtskommunerne er af praktiske grunde ikke medtaget i ordningen, uanset at enkelte amter må antages at få en betydelig del af deres skatteindtægter fra grundejere, der ikke bor i amtet — enten direkte gennem den amtskommunale grundskyld eller indirekte via påligningen på kommunerne.

Til § 2.

Det foreslås, at ordningen får gyldighed ved de forestående kommunalvalg.